

ज्योतिर्यद्वै सत्येन दूयते तदेवान्गहति ॥ ३० ॥ तदु दैतदेवारुणये ब्रह्मवर्चसका-
 माय तन्नानूवाचाग्निर्वर्चो ज्योतिर्वर्चः सूर्यो वर्चो ज्योतिर्वर्च इति ब्रह्मवर्चसी दैव
 भवति य एवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ ३१ ॥ तद्वस्त्येव प्रजननस्येव रूपम् । अ-
 ग्निर्योतिर्योतिरग्निः स्वाहेति तदुभयतो ज्योती रेतो देवतया परिगृह्णात्युभयतः-
 परिगृहीतं वै रेतः प्रजायते तदुभयत एवैतत्परिगृह्य प्रजनयति ॥ ३२ ॥ अथ प्रा-
 तः । सूर्यो ज्योतिर्योतिः सूर्यः स्वाहेति तदुभयतो ज्योती रेतो देवतया परिगृ-
 ह्णात्युभयतःपरिगृहीतं वै रेतः प्रजायते तदुभयत एवैतत्परिगृह्य प्रजनयति त-
 त्प्रजननस्य रूपम् ॥ ३३ ॥ तदु होवाच जीवलश्चैलकिः । गर्भमेवारुणिः करोति
 न प्रजनयतीति स एतेनैव सायं जुहुयात् ॥ ३४ ॥ अथ प्रातः । ज्योतिः सूर्यः सूर्यो
 ज्योतिः स्वाहेति तद्वह्निर्धा ज्योती रेतो देवतया करोति वह्निर्धा वै रेतः प्रजातं
 भवति तदेनत्प्रजनयति ॥ ३५ ॥ तदाहुः । अग्नाविवैतत्सायं सूर्यं जुहोति सूर्यं प्रा-
 तरग्निमिति तद्वै तदुदितहोमिनामेव यदा ह्येव सूर्योऽस्तमेत्यथाग्निर्योतिर्यदा सूर्य
 उदेत्यथ सूर्यो ज्योतिर्नास्य सा परिचक्षेयमेव परिचक्षा यत्तस्यै नाद्धा देवतायै दू-
 यते याग्निहोत्रस्य देवताग्निर्योतिर्योतिरग्निः स्वाहेति तत्र नाग्नये स्वाहेत्यथ प्रा-
 तः सूर्यो ज्योतिर्योतिः सूर्यः स्वाहेति तत्र न सूर्याय स्वाहेति ॥ ३६ ॥ अनेनैव
 जुहुयात् । सजूर्देवेन सवित्रेति तत्सवितृमत्प्रसवाय सजू रात्र्येन्द्रवत्येति तद्रात्र्या
 मिथुनं करोति सेन्द्रं करोतीन्द्रो हि यज्ञस्य देवता जुषाणोऽग्निर्वेतु स्वाहेति
 तदग्नये प्रत्यक्षं जुहोति ॥ ३७ ॥ अथ प्रातः । सजूर्देवेन सवित्रेति तत्सवितृमत्प्र-
 सवाय सजूरूपसेन्द्रवत्येत्यङ्गेति वा तदङ्गां वोषसां वा मिथुनं करोति सेन्द्रं क-
 रोतीन्द्रो हि यज्ञस्य देवता जुषाणः सूर्यो वेतु स्वाहेति तत्सूर्याय प्रत्यक्षं जुहो-
 ति तस्मादेवमेव जुहुयात् ॥ ३८ ॥ ते होचुः । को न इदं होष्यतीति ब्राह्मण
 एवेति ब्राह्मणेदं नो जुहुधीति किं मे ततो भविष्यतीत्यग्निहोत्रोहिष्टमेवेति स